

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hrdličkovou v právní věci navrhovatele: **STAVOS Brno, a.s.** se sídlem Brno, U Svitavy 2, IČ: 65277911, za účasti: **Architekturbüro Peter Waldvogel&Partner, s.r.o.** se sídlem Praha 10, Kodaňská 25, IČ: 25661973, o návrhu na vyloučení rozhodců

t a k t o :

- I. **Rozhodci JUDr. Eva Přívarová a Prof. Dr. Alexander J. Bělohlávek jsou vyloučeni z projednání a rozhodnutí věci vedené u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR pod č.j. Rsp 167/01.**
- II. **Účastník řízení Architekturbüro Peter Waldvogel&Partner, s.r.o. je povinen nahradit navrhovateli náklady řízení v částce 1.000,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u zdejšího soudu dne 11.3.2002 se navrhovatel domáhal, aby soud svým rozhodnutím vyloučil rozhodce JUDr. Evu Přívarovou a Prof. Dr. Alexandra J. Bělohlávka z projednání a rozhodnutí věci vedené u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR pod č.j. Rsp 167/01. V návrhu navrhovatel uvedl, že rozhodčí řízení pod č.j. Rsp 167/01 bylo u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR zahájeno na základě žaloby podané společností Architekturbüro Peter Waldvogel&Partner, s.r.o. dne 17.10.2001. Tomuto řízení předcházela spor vedený u téhož Rozhodčího soudu pod č.j. Rsp 129/00, jehož účastníky byly tytéž strany a v němž rozhodovali titíž rozhodci. Dne 29.6.2001 byl ve sporu Rsp 129/00 vydán rozhodčí nález, jehož zákonnost navrhovatel (ve sporu před Rozhodčím soudem žalovaný) napadl žalobou na zrušení rozhodčího nálezu i ústavní stížností. Ve sporu pod č.j. Rsp 167/01 navrhovatel před zahájením jednání u Rozhodčího soudu dne 15.2.2002 vznesl námitku možné podjatosti rozhodců JUDr. Evy Přívarové a Prof. Dr. Alexandra J. Bělohlávka, neboť se domníval, že se zřetelem na jejich poměr k projednávané věci lze mít pochybnost o jejich nepodjatosti. Dne 28.2.2002 byl navrhovatel informován o projednání vznesené námítky podjatosti předsednictvem Rozhodčího soudu s tím, že námitka není důvodná, neboť nebyly předloženy žádné důkazy o případných smluvních vztazích mezi rozhodci a stranou, kde by rozhodci vystupovali jako poradci či jako právní zástupci.

Předsedkyně rozhodčího senátu JUDr. Eva Přívarová a rozhodce za stranu žalující Prof. Dr. Alexander J. Bělohlávek se podíleli na rozhodování ve věci žaloby o neplatnost

pokračování

odstoupení od smlouvy, vedené pod č.j. Rsp 129/00. Navrhovatel, který byl v tomto sporu u Rozhodčího soudu v postavení žalovaného, se v průběhu rozhodčího řízení opakovaně dovolával neplatnosti předmětné smlouvy ze dne 11.4.2000, avšak rozhodčí řízení vedené pod č.j. Rsp 129/00 bylo ukončeno vydáním rozhodčího nálezu, kterým bylo žalobě v plném rozsahu vyhověno. Navrhovatel proto podal žalobu na zrušení tohoto rozhodčího nálezu soudem.

K projednání a rozhodnutí žaloby ze dne 17.10.2001 na zaplacení smluvní pokuty, která je u Rozhodčího soudu vedena pod č.j. Rsp 167/01, byli jmenováni jako předsedkyně rozhodčího senátu JUDr. Eva Přívarová a jako rozhodce za stranu žalující Prof. Dr. Alexander J. Bělohávek, tedy titíž rozhodci jako v předcházejícím rozhodčím řízení. Žaloba na zaplacení smluvní pokuty vychází ze stejné smlouvy a zejména rozhodčího nálezu, jehož zákonnost navrhovatel napadl žalobou na zrušení rozhodčího nálezu. Lze těžko předpokládat, že jmenovaní rozhodci, kteří si již v řízení pod č.j. Rsp 129/00 vytvořili určitý právní názor na celou věc, v současném řízení pod č.j. Rsp 167/01 svůj názor přehodnotí. Navrhovatel, který je v uvedeném rozhodčím řízení v postavení žalovaného, v žalobní odpovědi žádal přerušení řízení do doby, než bude rozhodnuto o jeho žalobě na zrušení rozhodčího nálezu, Rozhodčím soudem mu však nebylo vyhověno a bylo nařízeno jednání.

V průběhu řízení vedeného u Rozhodčího soudu pod č.j. Rsp 129/00 došlo k opakovanému poškození navrhovatele a několikanásobnému prokazatelnému porušení Řádu a pravidel pro rozhodčí řízení. Žaloba byla projednána, aniž by byl žalobcem zaplacen poplatek za rozhodčí řízení, žalobce nerespektoval lhůty stanovené v usnesení Rozhodčího soudu o povinnosti uhradit poplatek, jednání bylo nařízeno opakovaně, aniž by byl poplatek uhrazen. Účastník řízení Architekturbüro Peter Waldvogel&Partner, s.r.o. ve věci Rsp 129/00 podal u Rozhodčího soudu žalobu dne 12.9.2000, sám určil hodnotu sporu a tedy i výši poplatku za rozhodčí řízení, tento poplatek však při podání žaloby nezaplatil. Ačkoli žaloba neměla být projednávána, dokud poplatek za rozhodčí řízení nebyl uhrazen, Rozhodčí soud nařídil ústní jednání na 29.1.2001, přičemž toto jednání proběhlo, aniž by byl žalobcem v rozhodčím řízení poplatek zaplacen. Teprve v usnesení vydaném na jednání ve věci dne 29.1.2001 Rozhodčí soud určil výši poplatku za rozhodčí řízení a stanovil žalobci patnáctidenní lhůtu k úhradě tohoto poplatku. Žalobce v této lhůtě poplatek za rozhodčí řízení nezaplatil a požádal o prodloužení lhůty, této žádosti Rozhodčí soud přípisem ze dne 22.2.2001 vyhověl a lhůtu k zaplacení poplatku prodloužil žalobci do 31.3.2001. Ačkoli žalobce ani v takto prodloužené lhůtě poplatek nezaplatil, Rozhodčí soud nařídil další jednání ve věci na 2.5.2001. Žalobce uhradil poplatek z žaloby těsně před zahájením tohoto jednání dne 2.5.2001, tedy v době, kdy řízení mělo být podle platných předpisů již dávno zastaveno. Žalobce uhradil poplatek za rozhodčí řízení až podle toho, jak se spor vyvíjel, a Rozhodčí soud mu takové jednání jednoznačně umožnil. Následně byl dne 29.6.2001 vydán rozhodčí náleze, a to za situace, kdy řízení mělo být již předtím zastaveno pro nezaplacení poplatku za rozhodčí řízení žalobcem. Tuto skutečnost navrhovatel považuje za protiprávní, poškozující jeho práva a jednoznačně zvýhodňující žalující stranu v rozhodčím řízení. Rozhodčí senát a zejména jeho předsedkyně JUDr. Eva Přívarová byl o procesních vadách řízení ze strany navrhovatele písemně informován a i přes tyto skutečnosti a bez jakékoli reakce na námítky navrhovatele byl rozhodčí náleze dne 29.6.2001 vydán. Ze všech těchto důvodů se navrhovatel domnívá, že předsedkyně rozhodčího senátu i rozhodce za stranu žalující mají takový poměr k projednávání věci i k účastníkům, který vyvolává pochybnosti o jejich nepodjatosti.

pokračování

Podle § 8 zákona číslo 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ten, kdo má být nebo byl určen nebo jmenován rozhodcem, musí bez odkladu stranám nebo soudu oznámit všechny okolnosti, které by mohly vzbudit oprávněné pochybnosti o jeho nepodjatosti a pro něž by byl jako rozhodce vyloučen.

Podle § 11 citovaného zákona nestanoví-li tento zákon jiné důvody, je již určený nebo jmenovaný rozhodce vyloučen z projednávání věci, jestliže dodatečně vyjdou najevo okolnosti uvedené v § 8.

Podle § 12 odstavec 1 citovaného zákona již určený nebo jmenovaný rozhodce, u něhož vyšly najevo okolnosti uvedené v § 11, je povinen se funkce rozhodce vzdát. Podle § 12 odstavec 2 citovaného zákona nevzdá-li se rozhodce funkce, mohou se strany dohodnout o postupu při jeho vyloučení. Kterákoli ze stran může podat návrh, aby o vyloučení rozhodl soud.

Podle § 44 citovaného zákona nestanoví-li tento zákona jinak, použijí se pro řízení před soudem podle tohoto zákona obdobně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle § 16 odstavec 3 o.s.ř. dokazování k prokázání důvodu vyloučení soudce (přisedícího) provede soud uvedený v odstavci 1 buď sám nebo prostřednictvím dožádaného soudu. Neprovádí-li se dokazování, není třeba k rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 nařizovat jednání.

Podle Pravidel o nákladech rozhodčího řízení ve vnitrostátních sporech, které jsou přílohou k Řádu Rozhodčího soudu pro vnitrostátní spory, za projednání sporu Rozhodčím soudem se vybírá poplatek podle hodnoty předmětu sporu, který je povinen zaplatit žalobce při podání žaloby a žalovaný při podání žaloby navzájem (protižaloby), popřípadě při uplatnění protinároku námitkou započtení podle § 28 odstavec 3 Řádu. Dokud není poplatek zaplacen, žaloba, popřípadě protižaloba nebo námitka započtení se neprojednává. Není-li poplatek zaplacen ani v dodatečně lhůtě, řízení se zastaví (§ 2 odstavec 1 Pravidel o nákladech rozhodčího řízení ve vnitrostátních sporech). Podle odstavce 5 tohoto ustanovení poplatek se pokládá za zaplacený v okamžiku, kdy došel Rozhodčímu soudu nebo na jeho bankovní účet.

Z listinných příloh navrhovatelem připojených má soud osvědčeny skutečnosti, tvrzené navrhovatelem v návrhu. Dne 12.9.2000 podal účastník tohoto řízení Architekturbüro Peter Waldvogel&Partner, s.r.o., IČ: 25661973, jakožto žalobce v rozhodčím řízení, vedeném pod č.j. Rsp 129/00, u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR žalobu na určení neplatnosti odstoupení od smlouvy o smlouvě budoucí, směřující proti navrhovateli –STAVOS Brno a.s., IČ: 65277911. Dle textu této žaloby měl být jednou z jejích příloh způsob výpočtu hodnoty sporu s tím, že poplatek za rozhodčí řízení v částce 243.650,- Kč bude zaplacen bankovním převodem na účet Rozhodčího soudu.

Ze zápisu o ústním jednání konaném ve věci Rsp 129/00 dne 29.1.2001 před Rozhodčím soudem při HK ČR a AK ČR vyplývá, že bylo přijato usnesení, jímž za prvé se stanovil poplatek za rozhodčí řízení ve výši 243.650,- Kč, a to za rozhodčí řízení vedené na základě žalobního návrhu ze dne 12.9.2000. Žalobci bylo uloženo, aby do patnácti dnů od ústního jednání uhradil na účet Rozhodčího soudu zbývající část poplatku ve výši

pokračování

236.340,- Kč. V bodě II tohoto usnesení byl žalobci vyměřen poplatek za rozšíření petitu žaloby ve smyslu podání došlého Rozhodčímu soudu dne 15.1.2001, a to poplatek ve výši 439.714,- Kč, který bylo Rozhodčím soudem uloženo zaplatit žalobci ve stejné lhůtě jako shora. Poplatek za rozhodčí řízení na základě žalobního návrhu došlého dne 12.9.2000 měl být tedy ve smyslu shora uvedeného usnesení zaplacen žalobcem do 13.2.2001.

Podáním ze dne 14.2.2001 a téhož dne Rozhodčímu soudu doručeným žalobce požádal o prodloužení lhůty k zaplacení poplatku za rozhodčí řízení z rozšířeného žalobního návrhu, a to do konce března 2001. Přípisem ze dne 22.2.2001 Rozhodčí soud sdělil žalobci, že souhlasí s prodloužením lhůty pro zaplacení poplatku za rozhodčí řízení z rozšířeného žalobního návrhu do 31.3.2001 a dále současně urgoval zaplacení poplatku za již vedené rozhodčí řízení na základě žalobního návrhu došlého Rozhodčímu soudu dne 12.9.2000, ve smyslu usnesení rozhodčího senátu z 29.1.2001.

Dne 11.4.2001 nařídil Rozhodčí soud ve věci Rsp 129/00 ústní jednání na 2.5.2001. Ze zápisu z tohoto ústního jednání vyplývá mj. konstatování, že usnesení z jednání z 29.1.2001 bylo žalobcem splněno tak, že dnešního dne (tj. 2.5.2001) složil v pokladně Rozhodčího soudu v hotovosti částku 236.340,- Kč. Na ústním jednání dne 2.5.2001 bylo vydáno usnesení, jímž se rozhodčí řízení končí a dle něhož rozhodčí nález bude vydán písemně bez ústního vyhlášení. Písemný rozhodčí nález ve věci Rsp 129/00 byl vydán dne 29.6.2001 po ústních jednáních dne 29.1.2001 a dne 2.5.2001. Z odůvodnění tohoto rozhodčího nálezu mj. vyplývá, že ve zbývající části petitu, původně rozšířeného žalující stranou podáním ze dne 12.1.2001, bylo řízení zastaveno, neboť žalující strana upustila od návrhu na rozšíření žaloby a zároveň z hodnoty předmětu této rozšířené části sporu nezaplatila ani v dodatečné lhůtě poplatek za rozhodčí řízení.

Na skutečnost, že žalující strana v rozhodčím řízení nezaplatila soudní poplatek za návrh ze dne 12.9.2000 ve věci Rsp 129/00 navrhovatel upozornil Rozhodčí soud dopisem ze dne 25.6.2001, tedy datovaným ještě před vydáním písemného rozhodčího nálezu; dopis byl adresován k rukám předsedkyně rozhodčího senátu JUDr. Evy Přívarové.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že rozhodčí senát postupoval v hrubém rozporu s ustanovením § 2 odstavec 1 Pravidel o nákladech rozhodčího řízení ve vnitrostátních sporech, neboť obě ústní jednání ve věci Rsp 129/00 nařídil a provedl v době, kdy žalující strana nezaplatila poplatek za rozhodčí řízení. Soud konstatuje, že ústní jednání dne 29.1.2001 nemělo být nařízeno a nemělo proběhnout, když žalující strana v té době poplatek za rozhodčí řízení nezaplatila. Jednání dne 29.1.2001 se přesto konalo a bylo na něm přijato usnesení, jímž žalující straně bylo uloženo zaplatit zbývající – avšak podstatnou – část poplatku za rozhodčí řízení ve výši 236.340,- Kč ve lhůtě patnácti dnů od ústního jednání, tj. do 13.2.2001. Je tak zřejmé, že pokud Rozhodčí soud nezastavil řízení před ústním jednáním dne 29.1.2001, měl tak učinit dne 14.2.2001, kdy uplynula lhůta pro zaplacení poplatku za rozhodčí řízení, dodatečně stanovená v usnesení ze dne 29.1.2001. Rozhodčí soud tak opět neučinil a dne 11.4.2001, kdy žalující strana poplatek nadále nezaplatila, nařídil ústní jednání na 2.5.2001.

Ve shora popsáném postupu rozhodčího senátu ve věci Rsp 129/00 spatřuje soud jednostranné zvýhodnění pozice žalující strany ve sporu před Rozhodčím soudem, což je okolnost, která by mohla vzbudit oprávněné pochybnosti o nepodjatosti rozhodců (§ 8, § 11

pokračování

zákona číslo 216/1994 Sb.). Zdejší soud jakožto soud věcně i místně příslušný k projednání návrhu na vyloučení rozhodců (§ 12 odstavec 2, § 41, § 43 shora citovaného zákona) proto návrhu vyhověl, a to za přiměřeného použití ustanovení § 16 o.s.ř.

Na závěr soud dodává, že neshledal důvod pro vyloučení jmenovaných rozhodců v té skutečnosti, že se jedná o stejné rozhodce, kteří byli jmenováni v předešlém rozhodčím řízení, v němž měl navrhovatel jakožto žalovaná strana v rozhodčím řízení procesní neúspěch.

O nákladech tohoto řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odstavec 1 o.s.ř. Procesně úspěšnému navrhovateli byla přiznána náhrada nákladů za soudní poplatek v částce 1.000,- Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 10. února 2004

Za správnost:

JUDr. Alena **Hrdličková**, v.r.
samosoudkyně